

Danmark nogen Sinde har haft. Thi af det nuværende Ministerium er der 5 Medlemmer, der staa paa det Standpunkt, at uden det mod Landsiden befæstede København vil vor Neutralitet ikke blive respekteret, og det vil kun være en Præferencepolitik. De andre fire Medlemmer Konseilspræsidenten, Forsvarsministeren, Landbrugsministeren og, jeg formoder ogsaa, den ærede Trafikminister, skønt han ikke har udtalt sig, staa paa det Standpunkt, at kun naar man nedlægger Københavns Befæstning, have vi Garanti for, at vor Neutralitet bliver anerkendt, saa føre vi ikke nogen Præferencepolitik. Hvorledes de 9 Mennesker have kunnet finde hinanden og kunne arbejde sammen paa Forsvarssagens Omraade, det er mig aldeles uforstaaeligt. Men da det var vedtaget, at saadan skulde det være, saa fik vi gennem Ordføreren for „de 27“ at vide, at nu var det bestemt, saaledes have vi vedtaget det, og vi staa fast paa vort Standpunkt, og vi ville ikke lade os rokke; hvis de Herrer ville have noget ud af Sagen, gælder det derfor om at vise Resignation fra alle de Herres Side, der ønske noget mere. Det var den brutale Magt, der trængte sig frem. Det er sagt oppe i Landstinget, at det var en Voldshandling, der var begaaet, og det er fuldstændigt korrekt, Spørgsmaalet var derfor, hvorvidt man vilde bøje sig.

Formanden: Det er ikke korrekt at udtale, at det var en Voldshandling. Ingen Rigsdagsmand kan tvinges til at stemme mod sin Overbevisning.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Tvinge Folk til at stemme mod sin Overbevisning, det kan man ganske vist ikke. Men man kan bringe Folk ind under en saadan Tvang, at de ikke kunne andet eller tro at kunne andet end at gaa mod deres Overbevisning. Og det er vel noget af det allerværste, der kan ske noget Menneske. Det skal jeg imidlertid ikke strides om. Naar den højtærede Formand mente, at det Udtryk ikke var ganske paa sin Plads, saa skal jeg rette mig derefter. Naar jeg nu bruger et andet Udtryk, vil den højtærede Formand maaske synes, at det er endnu stærkere, men naar han vil give mig Tilladelse til at motivere det, vil han se, at det er ikke for stærkt. Jeg siger, at det, der er brugt her, er Hundepisken. Og jeg vil bevise det gennem et bestemt Eksempel.

Formanden: Det Udtryk kan ikke passere.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Jeg skal da kun bemærke, at der i Landstinget af Grev Frijs og Lensbaron Thott blev foreslaaet en Ændring til § 3 i Befæstningsloven, der kunde føre til en klarere Forstaaelse. De erklærede begge, at de stod fast paa det Ønske, og de fik hele Højre til at gaa med, og Ændringen blev vedtagen. Ikke desmindre kom Forsvarsministeren, efter at have konfereret med „de 27“'s Gruppe og sagde: Det ville vi ikke vide noget af, saadan skal det være, og saadan bliver det. Jeg forstaaar ikke, hvad der saa bliver tilbage af de gode Menneskers Overbevisning. De komme til at rette sig derefter.

Min Stilling til § 3 er klar og given, saa den behøver den ærede Ordfører ikke at efterlyse. Jeg har ved Udtalelser her erklæret, at jeg aldrig vilde stemme for denne Paragraf, og jeg tilføjede yderligere, at naar jeg ikke desmindre vilde stemme for Befæstningsloven ved tredje Behandling, var det udelukkende for at faa den over i Landstinget. Nu er den kommen tilbage hertil fra Landstinget. Befæstningsloven har tre Paragraffer, hvoraf jeg kan gaa ind paa den første uden Betænkkelighed, medens jeg har megen Betænkkelighed ved at gaa ind paa § 2. Og jeg skulde tro, at alle maa have det for at kunne stemme paa noget saa meningsløst! Der have vi atter det samme. Ja, jeg tør ikke bruge Udtrykket, men de Herrer ville kunne forstaa mig. Der var foreslaaet det berømte Fort, der nu skal lægges ved Taarbæk. Generalstaben og de sagkyndige havde foreslaaet, at det skulde lægges paa en bestemt Maade, saa at det ogsaa kunde komme Landbefæstningen til gode; men Forsvarsministeren dekreterede: Jeg og de andre 27 ville have, at det skal ligge saadan, og det *ikke* af *saglyndige*, men af *politiske* Grunde. Ja, det er vanskeligt at følge med. Jeg vil til Nød alligevel af andre Hensyn ogsaa kunne stemme for § 2, hvor nødtigt jeg end gør det. Men for § 3 vil jeg ikke under nogen Betingelse stemme; en Ting, jeg har stempet som sindssvag — et Udtryk, som ogsaa er brugt af mange andre, ogsaa af Medlemmer af Landstinget —, vil jeg ikke gaa med til.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) kom ind paa Spørgsmaalet om § 3. Han erkendte, at han ikke var i